

KANAL - NYT

Nr. 7

Vinter 2016-2017

Kanal-Nyt nr. 7 - 2016

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Dage, du aldrig glemmer

Vi bærer alle på en *"livsbagage"*, som vi har samlet gennem årene i samspillet med andre mennesker, og som er præget af den arv, vi har fået, og af de opvækstbetingelser, vi har haft i vores barndom og ungdom. Nogle af os har lettere ved at bære *"denne bagage"* end andre, selv om den består af en livshistorie med såvel sorger som glæder, for det er forskelligt fra person til person, hvordan man reagerer på skelsættende begivenheder i livet, og på, hvordan de sætter sig og tynger i ens hukommelse og hjerte.

Vi har hver især oplevet dage, der ændrede vores liv på såvel godt som ondt på det personlige plan, men vi kan også hver især tænke tilbage på dage, der ændrede verdenshistorien. En del af os kan også huske, hvor vi var, og hvad vi lavede den 22. november 1963, da John F. Kennedy blev skudt i Texas, eller den 11. september 2001, da to fly torpederede World Trade Center i New York. Siden har verden været plaget af terrorangreb med ødelæggelser, ulykker og drab på uskyldige mennesker, og vi har følt utrygheden snige sig ind på os.

Der er heldigvis også positive begivenheder at tænke tilbage på. F.eks. den legendariske EM-finale i fodbold, den 26. juni 1992, hvor Danmark vandt over Tyskland med 2-0. Jeg husker endnu denne aften, hvor jeg med mellemrum måtte gå ture i haven under kampen for at udholde spændingen. Nogle af jer kan sikkert også huske jeres egen reaktion. På samme måde vil den 21. august 2016, hvor de danske

håndboldherrer vandt guldmedaljer ved OL i Rio, vel gå over i historien.

Disse sportsbegivenheder har nok påvirket os, men de har ikke ændret vores personlige verden. Alligevel er det sådanne begivenheder, der kan lyse op på mørke dage. Gode oplevelser kan vi ikke få for mange af.

I kan prøve at tænke tilbage på de gode dage, der virkelig har betydet noget i jeres tilværelse. De glade dage med veloverståede barnefødsler, konfirmationer, studenterfester, bryllupper og fødselsdage, dage med humør og fest, og som gav gode og lette minder i rygsækken. Hvor solen skinnede, Dannebrog blafrede i sommervinden, og tilværelsen syntes lys og ligetil.

Sådan en dag, oplevede vi i vores familie den 6. august i år, hvor vores Hanne blev gift med sin Moses, og vi er dybt taknemlige for, at det hele klappede, og at vi har så mange dejlige minder og billeder fra en af livets allerstørste dage. Vi kender desværre også alle de dage, hvor lynet slog ned, eller hvor ens tilværelse blev ændret på et splitsekund på grund af en ulykke, et dødsfald i nærmeste familie, alvorlig sygdom, skilsmisse, afskedigelse på jobbet eller meget andet. Dage, der satte skel, hvor der opstod et *"før og efter"*, og hvor vi efterfølgende skulle indstille os på en ny virkelighed. Nogle har følelsesmæssige ressourcer og et solidt netværk som hjælp til at komme videre, mens andre har brug for *"en redningsflåde"* i form af en psykolog eller en sorggruppe. Mennesker tackler nu engang sorg og tab forskelligt, og det skal der være plads til, for *"sorgen har mange ansigter"*.

Vi udtrykker vores følelser og tanker på forskellige måder. Nogle er gode til *"at tale dem ud"*, andre til at *"male dem ud"*, og nogle til gennem sang og musik at *"synge og spille dem ud"*. Melodier fremkalder følelser, og musik vækker minder og kan trøste os, når vi er alene, eller knytte os sammen med andre i et fællesskab. Musik kan derfor også være *"en redningsplanke"*, et hjælpemiddel til at komme videre, og der findes jo sange, der har haft så stor betydning, at man kan sige, at de ændrede en hel verden. F.eks. Pete Seegers *"We shall overcome"*, som blev borgerrettighedsforkæmpernes slagsang i 1960'erne.

Hver især har vi sange, salmer eller musikstykker, som betyder noget særligt for os, fordi de måske er blevet sunget ved en speciel lejlighed. Nu står julen for døren, og mon ikke, vi alle har en bestemt julesalme, der betyder noget særligt for os?

Bente Carpentier

På cykel igennem Holland

Ja, måske skal overskriften tages med et gran salt, for det var jo ikke hele Holland, Lennart nåede igennem på sin cykeltur i juli måned. Det var kun en del af landet og målet var egentlig heller ikke at krydse frem og tilbage.

Lennart havde et stort ønske om at se møller - hollandske møller og gerne i massevis. Og det lykkedes, hvad billederne her med al ønskelig tydelighed fortæller.

På kortet herover kan man i den hollandske del se de tre områder markeret med cirkler, som Lennart hovedsagelig var i.

Efter sigende er Holland det mest cyklistvenlige land i verden - ikke så meget, fordi hollænderne er venligere end vi andre og mere hensynfulde, men fordi landet stort set er fladt. De store anstrengende bakker skal man lede længe efter. Og så er der da gode forhold for cyklisterne både i by og på land.

2016/07

2016/07

2016/07

Det benyttede Lennart sig af og havde hjemmefra planlagt, hvad der skulle ske, og hvilket område, der skulle besøges. Men først og sidst var det møllerne, der trak - og de var der i massevis. Hollandske møller af den slags, som også det danske land var præget af for år tilbage. Herhjemme er mange forsvundet, men i Holland har man formået at holde dem kørende - *eller snurrende, om I vil* - og man ser dem overalt.

I det ydre ligner de sig selv fra gammel tid, men inden i er de fleste forsynet med moderne teknologi og yder deres til den fælles store husholdning. Der er oliemøller, hvor olien presses ud af olieholdige frø. Der er møller, der - *som i gamle dage* - simpelthen maler mel. Der er møller, hvor maskineriet udgør et helt savværk. Og så er

der den slags møller, hvor møllekraften bruges til en næsten industriagtig produktion af for eksempel træsko. Mulighederne er mange, og man har formået at tilpasse det ene med det andet, så de smukke og vel også særprægede møller stadig sætter deres tydelige præg på landskabet.

Foruden at betragte, se og opleve de mange møller var formålet med Lennarts hollandske rundtur selve turen. Bare det at sidde på cyklen og glide gennem landskabet - som han jo også gør det stort set dagligt herhjemme.

Turen ned til Holland foregik dog ikke på cykel. Her blev noget så moderne som en bil taget i brug, men ruten derned var ikke lige den, som flertallet af vi andre nok ville have valgt: *gennem Jylland, Nordtyskland og vestpå mod Holland*.

Lennart valgte en "*alternativ rute*" ned langs vestkysten og den tyske Nordsøkystr, som bød på et meget varieret landskab, lidt mindre trafik og lidt mere tid til at nyde det, der var at se. En spændende tur har det været - og med et skævt smil om munden fortalte Lennart, at han vil af sted igen til næste år, for der var lige et område eller to, han havde misset denne gang. Til næste år skal det forsømte indhentes.

Finn Carpentier

På langfart med hjælp til Rumænien - fra 14.10. til 23.10.

Lennart har i 2016 ikke blot været på cykeltur i Holland, men også på efterårstur til Rumænien.

I en bil fuldstændig fyldt op af gavepakker til børn og med dagligdags fornødenheder, begyndte Lennart den 14. oktober på den 2100 km lange tur til bjerglandsbyen Baisoara i Rumænien for at besøge sine rumænske venner og overbringe dem den "*værdifulde last*" af tøj, gavepakker og daglige brugsting.

Efter overnatninger først ved Berlin og senere lidt inde i Ungarn nåede han sit mål og mødtes med lederen af den lokale skole, *Adolfina*, som han og Ella allerede havde mødt på deres første rejse derned med JS-rejser i 1997.

Siden dengang har Adolfina været Lennarts kontaktperson i lokalområdet, og hun har forsynet ham med oplysninger om og billeder af børnene på skolen, så han har kendt det enkelte barns behov for tøj, fodtøj m.m. i de rigtige størrelser, så de helt rette ting kunne komme med i "*gavepakken*".

Lennart har gennem "*Rumænien årene*" kørt hjælpeprojektet sammen med *Bodil Saugberg* fra Hinnerup, og hun og Lennart har i fællesskab samlet de medbragte ting. Det drejer sig om blandt andet tøj som f.eks. *hjemmestrikkede trøjer* og

sokker. Det handler om dagligdags fornødenheder som *vaskepulver, sæbe, tandbørster, shampoo* og noget så specielt som *tændstikker*, for dernede har man brug for tændstikker i forbindelse med optænding af ovne.

De har nemlig ikke avispapir til optænding, men skal have ilden til at fænge direkte i småpinde, og derfor dur lightere ikke - rent bortset fra, at de måske har gjort samme erfaring som vi andre, at gaslighteren kun fungerer hver anden gang eller mindre.

Tilmed får de kun post een gang om måneden og altså heller ikke på den måde "*optændingspapir*". I huse uden for bygrænsen er der ikke indlagt vand, så der skal hentes vand ved en brønd, hvor også dyrene stiller deres tørst. Dog kan drikkevand tappes af en separat fælles by-hane.

Som det er set før gennem historien, bliver brønden derfor et samlingspunkt, en slags "*nyhedsformidlingscentral*" om stort og småt.

Fjernsyn har kun de mest velstillede.

Lennart mødtes med *Bodil Saugberg* i Cluj Napoca (ca. 300. 000 indbyggere) på en Metro- parkeringsplads. Lige forinden havde hun nået at købe en mindre stak børnebøger på rumænsk i supermarkedet - én til hvert skolebarn.

Bodil havde valgt at tage turen til Rumænien i bus, men der var vist heller ikke plads i Lennarts bil, for han måtte have sin egen håndbagage på passagersædet foran. Sammen afleverede de pakkerne til 10 glade skolebørn i Baisoara og til 5-6 ældre børn, som nu går på en anden skole i en større by. Under opholdet boede de to danskere hos Adolfina, hos hvem de øvrige varer blev stillet ind i en garage og siden fordelt efter behov.

Lennart besøgte også en familie i en lille bjergby, der hedder Agris, og her var der absolut ikke indlagt vand.

Her bor familier typisk i eet enkelt rum, der målet blot 4x4 m. I det ene hjørne står komfuret, midt på gulvet er spisebordet og et par ubekvemme ”*pinde-taburetter*” som siddepladser. Derudover skal der være plads til en lille brændestak, en sofa eller andet at sidde og/eller sove på. Det er ikke usædvanligt, at en hel familie har fælles soveplads.

I et lille udhus findes der måske et spisekammer.

Hvordan kan mennesker dog leve under sådanne forhold i 2016, tænker en forvent dansker?

Men tiden står ikke stille, og Lennart kunne konstatere, at forholdene dernede er blevet bedre i den tid, han er kommet der. F.eks. ligger der nu ikke så meget affald omkring skolen. Indbyggerne er blevet mere miljøbevidste, og de passer fint på deres skole og på det gulv, som Lennart lagde tilbage sidst i 1990`erne. De 10 børn kan med rette være glade for deres skole, hvor der f.eks. er indrettet legerum med legetøj, som også for en del er indsamlet i Danmark. Derhjemme har børnene nærmest ingen legesager.

Fredag, den 21. oktober klokken 08.00 kunne Lennart begynde hjemturen efter at have tilbragt gode dage hos sine rumænske venner og mødt stor gæstfrihed og taknemlighed.

Denne gav sig bl.a. udslag i, at han fik en kæmpe madpakke med til hjemturen. Ja, han havde rester til tre dage, da han endelig nåede Marcussens Bro i Hadsund, søndag, den 23. oktober kl.15.00.

Bente Carpentier

Mørk er november...

Så nåede efteråret til Hadsund og til Marcussens Bro.

Søndag 6. november gik det rigtig løs. Forvarsel var allerede kommet dagen før. Temperaturen faldt og med temperaturen barometeret - og vandet steg.

Det har mange gange været meget værre, men blæsten og vandets nærvær minder os også i denne omgang om, at sommerens varme er ovre for denne gang.

Det er blevet indevejr med alt, hvad det bærer med sig af hygge og indendørs sysler - og lad os så håbe, at tiden, der står for, ikke bliver uoverkommelig for nogen af os.

Thorkild Bjørnvig skriver

*Mørk er november og løvfaldet slut,
vandet begynder at fryse,
lyset fra solen og blomsterne brudt -
da må vort hjerte selv lyse.
Synge vil vi, legen er magt,
mer end beregning, forstand og foragt
værn mod det sorte og tomme.
Om der svæver dødelig dræ,
vil vi dog elske - og plante et træ:
frugter kan uspået komme.*

Finn Carpentier

Kaffe og kage - uhm, det skal smage!

En dejlig hyggekrog til glæde for alle på Marcussens Bro

Har I alle lagt mærke til den, hyggekrogen? Ellers må I endelig huske at bruge den - men det er tilladt at vente til forår og sommer, når det igen bliver varmt i vejret og aftenne bliver lyse og dejlige.

Lille Nielsen fra nummer 13 fortæller:

”Et nedslidt bord/bænkesæt af ældre dato er blevet slebet og malet, og de nærtstående kummer er blevet plantet til med forskellige krydderurter, som er til fri afbenyttelse for alle beboere på Marcussens Bro - endnu en fordel ved at bo her!

Er der nogen, som har lyst til at skabe nye hyggehjørner, er der flere borde/bænke på lager, som trænger til en lille ’overhaling’”.

Fotografen kom forbi, den 10.november om eftermiddagen, og hun lavede sammen med Lilly en lille ”fotosession” på stedet.

Et kaffebord blev dækket op med kopper, tallerkner, lys og lyng. Kaffekande og kagefad var der også, så enhver var velkommen til at tage plads og nyde det hele.

Desværre var bænkeene noget ”snesjappede” og våde, så det blev til ”stående taffel”. Men prøv at forestille jer, hvordan det vil være en lys og varm sommerdag at sidde her?

Lene fra nummer 25 kom også lige forbi. Det var sammen med sit barnebarn, Mia (også kendt som ”valnøddesælgersken”, hvis I skulle mangle nødder til julekagerne), og de fik lige et par kager med hjem at nyde til efter-middagskaffen i den lune stue.

Nu ved I alle, at der venter en lun hyggekrog med krydderurte Duft, når det atter bliver sommer, og måske vil andre følge op på Lillys gode idé og lave hyggekrog et andet sted? Det er dejligt at have noget at glæde sig til.

Sne over Marcussens bro

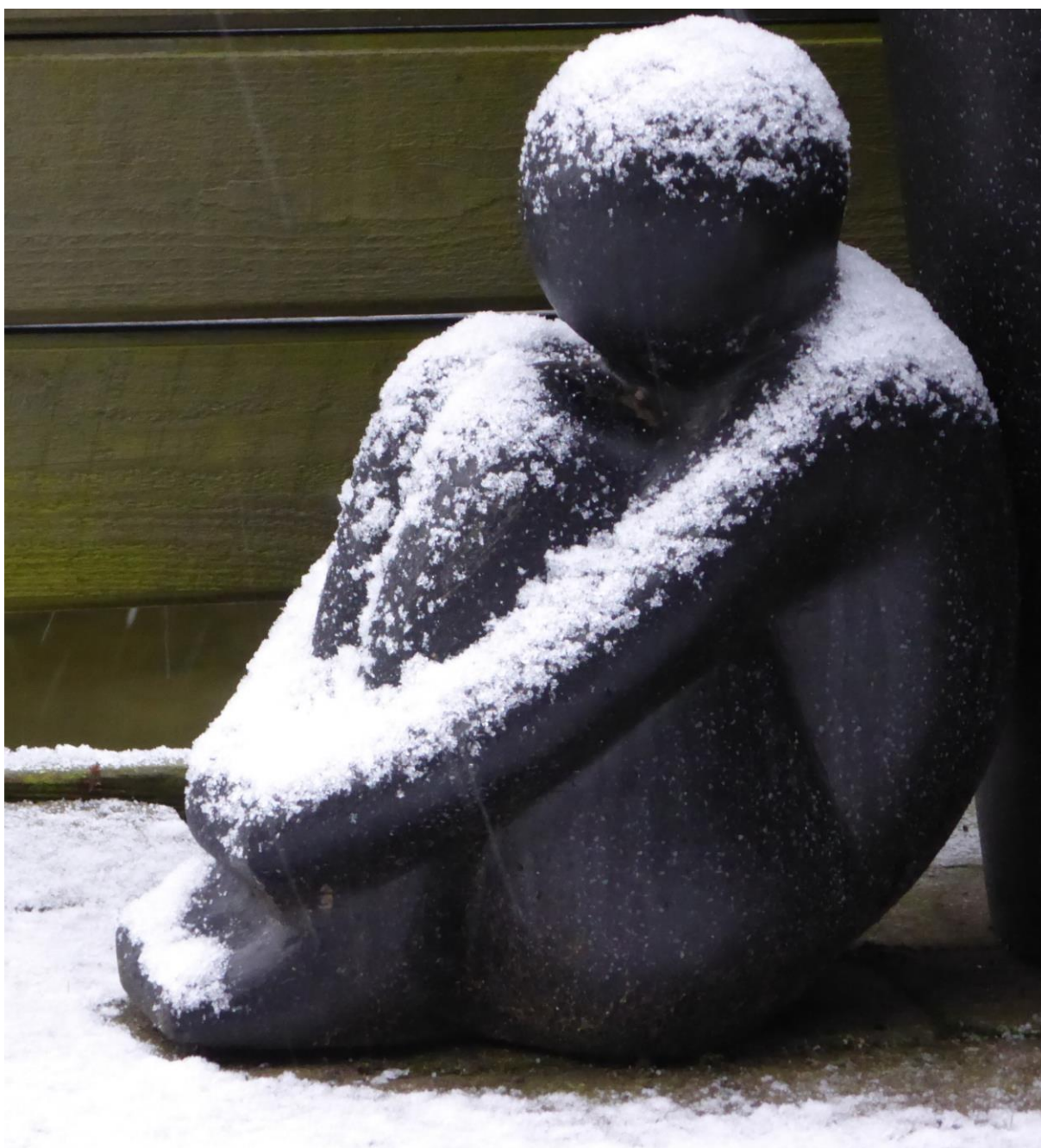
Orientering og gode råd af Jacob Vilhelmsen, der er jurist og bl.a. tilknyttet ABF

Når sneen falder

Termometeret viser frostgrader og den første sne er faldet. Det er med andre ord blevet tid til at finde sneskovlen frem. - Hvordan er det nu lige med ansvar og regler for den tilbagevendende snetjans? Ja, det kan vist samles i følgende fem gode råd.

Hvem har forpligtelsen til at rydde sne?

Det er grundejeren, der har forpligtelsen til at rydde sne. I en andelsboligforening er det foreningen, der er grundejer, og det er derfor også foreningen, der har snerydningsforpligtelsen. Foreningen er derfor ansvarlig for sneryd-

ning af indkørsler, trapper, fortove, stier med offentlig adgang, og at sne og istapper er fjernet fra tagene.

Hvordan kan man organisere snerydningen?

Foreningen kan organisere snerydningen som en turnusordning blandt andelshaverne. Ordningen bør ske frivilligt, men kan det ikke lade sig gøre, kan foreningen få et firma til at rydde sne. Det er en god idé at fastlægge organiseringen på en generalforsamling.

Hvilke regler gælder for privat fællesvej?

På en privat fællesvej rydder kommunen ikke for sne, og det er derfor også foreningens forpligtelse at rydde vejen. I de fleste tilfælde strækker denne forpligtelse sig kun til midten af vejen, da grundejeren på den modsatte side har forpligtelsen til at rydde sin del af vejen.

Hvilken tidsfrist er der for snerydning?

Sneen skal iflg. kommunale regler være ryddet *”snarest efter”*, at den er faldet. I praksis betyder det, at der skal være ryddet inden klokken syv på hverdage og lørdage og inden klokken otte på søndage og helligdage. Derudover skal der som minimum ryddes om morgenen, eftermiddagen og aftenen indtil kl. 22.

Hvem er erstatningspligtig ved faldskader pga. manglende snerydning?

Foreningen er erstatningspligtig, hvis der opstår faldskader.

Jul på Marcussens Bro

Det er nu fjerde gang, Bente og jeg skal fejre julehøjtiden på Marcussens Bro. det vil sige: egentlig er det først tredje gang, men det skyldes alene, at vi første år, vi boede her, fejrede juledagene i vores sommerhus. Siden har det været Marcussens Bro, der har dannet ramme om vores julefejring - og det har været en god oplevelse hvert år. De mørke dage; lyset, der tændes på begge sider af husene og kanalen; pynten ude og inde; travlheden og de mange glade smil.

Øjne fyldt med forventninger også hos os, der er blevet lidt ældre. Forventningerne er måske nok anderledes for os end for den yngste generation, men de er ægte nok.

Knud Erik Thomsen har vist gjort det til en tradition at møde julemorgens spæde lys med de smukkeste julemelodier frembragt på det klangfyldte messingblæseinstrument.

I sne, regn og slud skal tonerne ud, synes parolen at være, og det er vi altså mange, der glæder os rigtig meget over. Tak til dig, *Knud Erik*, for denne gode begyndelse på én af årets højhelligdage.

Vi håber, du bliver ved.

Finn Carpentier

Almindelig vedligeholdelse

I august måned blev den ene side på de to østlige afdelinger her på Marcussens Bro malet. Det pynter rigtig flot på det hele og er med til, at stedet fremtræder pænt og vedligeholdt.

Foto: Knud Erik Thomsen

Foto: Knud Erik Thomsen

Samtidig med dette projekt gik murer Jesper Witting i gang med at fræse fugerne væk i murværket på de gavle, der vender mod fjorden. Endvidere blev gavlen ved nummer 19 hos Ella og Lennart også repareret med nye fuger.

Det hele blev afsluttet med en imprægnering, som skulle forøge holdbarheden. Og det håber vi så på holder stik.

Knud Erik Thomsen

Fællesspisning, den 15. august 2016

De lækre gammeldags stegte kyllinger endte som afpillede skrog

Den 15. august havde Ninna og Inge igen arrangeret fællesspisning. Denne gang stod menuen på gode gammeldags retter: kyllinger med salat og budding med kirsebærsovs.

Det kan nok være, at der var interesse for sagen, og i løbet af kort tid var de lækre kyllinger forvandlet til afpillede skrog.

STOR TAK til de dygtige "stegersker"!

”KANALVIN” til 50 kr./flaske

Til de lækre grydestegte kyllinger, kunne vi også købe ”KANAL-VIN” til 50 kr. pr. flaske.

I Danmark findes der nu mange vinavlere, som fremstiller kvalitetsvin, der sælges til såvel private som til restauranter. MEN hvem er vinbonden, som fremstiller ”KANAL VIN”? Hvilken drue kan der mon være tale om? Er det oreon, solaris, ortega, sauvignon blanc, rondo eller castel, der egner sig bedst til det barske ”KANAL-KLIMA”? Og hvor foregår produktionen? Det er vist indtil dato en velbevaret hemmelighed, men derfor kan vi jo godt sige ”SKÅL”!

Konkurrence i ”buddinge-spisning”

Ved Hanne og Jørgens bord blev der gået ekstra hårdt til buddingen. Ja, der opstod nærmest konkurrence om at spise mest budding, men den var også utrolig lækker! I hvert fald blev alle ved dette bord særdeles mætte! Måske især Jørgen, der stod som absolut vinder af den nostalgiske ”buddinge-spisning”.

Der findes desværre ingen billeder af buddingen, for den var næsten spist, før den kom på bordet!

Bente Carpentier

Og så til noget andet:

**Tusind tak for alle jeres
parkerings – tilbud!**

Hvor har jeg dog været glad for alle
de parkerings-tilbud, I har givet mig!
Tusind tak til jer alle!

I skal vide, at det har betydet rigtig
meget for mig!

*Bedste hilsner fra
Bente i nr. 4.*

Ålegildet, fredag, den 4. november 2016

Endnu engang havde gæve fiskere sørget for ål og fiskefileter til det traditionsrige ”åle- og skrubbegilde”, hvor vi i år deltog 24, inklusive Ingelis` søster og svoger.

Hele 7 kilo ål var blevet stegt på sædvanlig vis i værkstedet, og der var sørget for tykke lækre skrubbefileter til dem, der havde bestilt sådanne.

Ninna og Inge havde stået for indbydelsen som trofaste tovholdere af endnu et arrangement, og det fortjener de og andre ”kokke” og hjælpere stor ros for.

Hvor er det flot, at vi kan sætte os til et så veldækket bord og nyde et så lækkert måltid for kun 80 kr.

”Fisketilbehøret” var perfekt: *gammeldags agurkesalat, rødbeder, gulerodssalat, persillesovs og fine hvide kartofler*, som blev skyllet godt og grundigt ned med dertil egnede drikkevarer, såsom snaps, øl og vin. Tilmed havde Ninna sørget for en særdeles passende dessert: *en veltillavet citronfromage*. Mange tak for mad!

Bente Carpentier

KANAL-NYT nr. 7 2016 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet *"omdelt"* digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden.

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer i juni 2017. **Deadline er mandag den 1. maj 2017.**

Glædelig jul og godt nytår til jer alle - og tak for denne gang
Bente og Finn

Og så blev der ikke plads til invitationen til julefrokost, men I har alle fået den. Overvej grundigt, om ikke det var noget for jer!